Kandidato į Jurbarko rajono tarybos narius-merus
Gintario STOŠKAUS

RINKIMŲ PROGRAMA

Jau bene penkiolika metų tvirtinama, kad Jurbarką klestinčiu, nuostabiu dirbti ir gyventi kraštu pavers turizmas. Tačiau metai bėga, o rezultatų kaip nėra, taip nėra. Aš ne prieš turizmą, tačiau esu įsitikinęs, kad tokio turizmo, iš kurio galėtų gerai gyventi ir pakankamai darbo vietų turėtų rajono žmonės, nebuvo ir niekada nebus, nes mes neturime pakankamai traukos objektų, kurios lankyti plūstų tūkstančiai turistų iš viso pasaulio. Todėl esu įsitikinęs, kad Jurbarko kraštas gali suklestėti rajone bent jau atgaivinus gamybą. Nebūkime naivūs – niekas veltui mums nieko neduos, manų košė iš dangaus niekuomet nedribs, viską reikia patiems užsidirbti savo galva ir rankomis. Todėl būtina, kokią tik įmanoma, nors ir pačią menkiausią, gamybą pritraukti į Jurbarką ir rajono miestelius. Dėl to reikia nuolat belstis į šalies valdžios duris, įrodyti, kad Lietuvoje būtina nustatyti tokią verslo aplinką, verslui taikyti tokias lengvatas, kurios skatintų investuoti ne didmiesčiuose, o būtent rajonų centruose ar net kaimo miesteliuose, kad žmonės turėtų darbą. O nauda šaliai ateis ne iš įmonių pelno mokesčio, o per vartojimą.

Meras ir partinė priklausomybė. Esu įsitikinęs, kad meras turi būti labai darbšti asmenybė su stuburu, kurios negalėtų lankstyti partiniai, grupiniai, dar blogiau – korupciniai interesai. Mano oponentai pasakys, kad Lietuvos liaudies partija, mane iškėlusi kandidatu į Jurbarko rajono merus, tai kairioji, net „prorusiška“ partija. Nieko panašaus – esu daugiau savarankiškas, negu partinis kandidatas. Kas mane pažįsta, tas įsitikino. O be to pabandykite prasibrauti į tas „gerąsias“ tradicines kairiųjų ar dešiniųjų partijas. Nieko nebus – tie patys veikėjai jau du dešimtmečius užtūpę visas pirmąsias vietas ir užtikrinti, kad jeigu rinkėjai už partiją balsuos, tai būtent jie vėl paklius į valdžią ir ketverius metus vėl turės šiltą vietą. O aš įsitikinęs, kad rajono meras turi būti ne tiek politinis, kiek ūkinis veikėjas. Jis turi dirbti su visomis partijomis, kurios duoda naudą rajonui, jo žmonėms. Būtent dabar atsiranda galimybė per tiesioginius rinkimus mero postą užimti tokiam ūkiškam žmogui, o ne partijų „pilkųjų kardinolų“ ar grupinių interesų pasistatytai lėlei, kuriai nurodoma, ką ir kaip meras turi daryti.

Savo, kaip kandidato į merus, veiklos metmenis išdėsčiau netradiciškai, be skambių šūkių apie tai, kaip kovosiu už švietimą, kultūrą, darbo vietų kūrimą, puikių sąlygų verslui sudarymą ir pan. - tai jau dešimtis kartų girdėta, deklaruojama dvidešimt metų, bet nieko nepadaryta. O aš tvirtinu: darysiu viską, kas naudinga Jurbarko rajono žmogui. Tik darbas, gamyba, sukurianti pridėtinę vertę, gali pagerinti rajono žmonių gyvenimą.

